

УДК 336.743(477)

ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Віра Кудлай

Київський авіаційний інститут, Київ, Україна
ORCID: 000-0001-8330-4832

Резюме. Стаття є складовою комплексного наукового дослідження трансформації міжнародного фінансового середовища в умовах глобальних викликів. Досліджено розвиток міжнародних фінансових організацій в умовах фінансових та енергетичних криз, пандемії, збройних конфліктів, кліматичних змін, зростання бідності, соціальної нерівності та нестабільності глобальних ланцюгів постачання. Зазначено, що кожен із цих чинників має серйозний вплив на функціонування національних економік, а в сукупності вони створюють ситуацію підвищеної непередбачуваності та системного ризику у світовій економічній системі. Наголошено на ключовій ролі міжнародних фінансових організацій у пом'якшенні наслідків глобальних криз та створенні умов для сталого розвитку. Дослідження демонструє, що міжнародні фінансові організації забезпечують країнам фінансову допомогу, експертну підтримку, технічне сприяння та сприяють структурним реформам. Акцентовано на важливості тісної взаємодії з міжнародними фінансовими інституціями для невеликих країн із відкритою економікою, які перебувають у процесі розвитку та мають уразливу національну фінансову систему. Такі організації забезпечують тривале фінансування, яке сприяє відновленню економічної стабільності, впровадженню ключових реформ і реалізації стратегічно важливих ініціатив у пріоритетних галузях, зокрема інфраструктурі та економічному секторі, на вигідних умовах. Особлива увага приділена аналізу адаптаційних механізмів міжнародних фінансових організацій у відповідь на посилення геополітичних напружень та необхідність урахування екологічних аспектів в управлінні фінансовими ризиками. Показано, що у нових геостратегічних умовах роль таких організацій розширюється за рахунок просування принципів «зеленого» фінансування, інклюзивного зростання та цифровізації фінансових процесів. Діяльність міжнародних фінансових організацій є важливою складовою забезпечення стабільності та прозорості світового фінансового простору. Зазначено, що міжнародні фінансові організації виконують функції не лише антикризового реагування, а й формують довготермінові стратегії розвитку, сприяючи інтеграції національних економік у глобальну фінансову систему. Наголошено, що міжнародні фінансові організації є важливим елементом глобальної економічної архітектури. Зазначено важливу роль міжнародних фінансових організацій у підтриманні балансу між потребами країн та глобальними цілями розвитку.

Ключові слова: міжнародні фінансові організації, економічна стабільність, фінансова підтримка, світова економіка, Міжнародний валютний фонд, Світовий банк.

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.05.015

Отримано 23.06.2025

UDC 336.743(477)

ACTIVITIES OF INTERNATIONAL FINANCIAL ORGANIZATIONS UNDER GLOBAL CHALLENGES

Vira Kudlai

Kyiv Aviation Institute, Kyiv, Ukraine

Summary. The article is part of a comprehensive scientific study on the transformation of the international financial environment under global challenges. It explores the development of international financial organizations amid financial and energy crises, pandemics, armed conflicts, climate change, rising poverty, social inequality, and the instability of global supply chains. It is noted that each of these factors has a significant impact on the functioning of national economies, and collectively they create a situation of increased unpredictability and systemic risk within the global economic system. The study emphasizes the key role of international financial organizations in mitigating the effects of global crises and in creating conditions for sustainable development. It

demonstrates that these organizations provide countries with financial assistance, expert support, technical aid, and facilitate structural reforms. Special attention is given to the importance of close cooperation with international financial institutions for small, open, and developing economies with vulnerable national financial systems. Such organizations offer long-term financing that supports the restoration of economic stability, the implementation of key reforms, and the realization of strategically important initiatives in priority areas, particularly infrastructure and the economic sector, on favorable terms. Particular focus is placed on analyzing the adaptive mechanisms of international financial organizations in response to heightened geopolitical tensions and the need to integrate environmental considerations into financial risk management. It is shown that under new geostrategic conditions, the role of these organizations is expanding through the promotion of green finance, inclusive growth, and the digitalization of financial processes. The activities of international financial organizations are a vital component of ensuring the stability and transparency of the global financial space. It is highlighted that international financial organizations not only perform crisis-response functions but also shape long-term development strategies, promoting the integration of national economies into the global financial system. Their essential role within the global economic architecture is underscored, particularly in maintaining the balance between national needs and global development objectives.

Key words: international financial organizations, economic stability, financial support, global economy, International Monetary Fund, World Bank.

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.05.015

Received 23.06.2025

Постановка проблеми. Світова економіка сьогодні перебуває в умовах постійних трансформацій, які спричинені комплексом глобальних викликів, такими, як фінансові та енергетичні кризи, пандемії, збройні конфлікти, кліматичні зміни, зростання бідності, соціальної нерівності та нестабільність глобальних ланцюгів постачання. Кожен із цих чинників має серйозний вплив на функціонування національних економік, а в сукупності вони створюють ситуацію підвищеної непередбачуваності та системного ризику у світовій економічній системі. В цих умовах посилюється необхідність в ефективних механізмах фінансової підтримки, стабілізації та відновлення. Саме міжнародні фінансові організації (МФО) покликані відігравати ключову роль у пом'якшенні наслідків глобальних криз та створенні умов для сталого розвитку. Вони забезпечують країнам фінансову допомогу, експертну підтримку, технічне сприяння та сприяють структурним реформам. Таким чином, МФО виступають не лише інструментом антикризового реагування, а й важливим елементом глобальної економічної архітектури, що підтримує баланс між потребами країн та глобальними цілями розвитку.

Особливо гостро проблема ефективності та релевантності діяльності МФО постає в контексті країн із трансформаційною економікою, зокрема України, яка перебуває в стані глибокої соціально-економічної перебудови та потребує зовнішньої фінансової підтримки для відновлення, модернізації інфраструктури, реалізації реформ та інтеграції у світову економіку. Таким чином, існує об'єктивна потреба у переосмисленні підходів до діяльності міжнародних фінансових організацій, з урахуванням сучасних викликів і потреб країн-членів, а також у формуванні нової парадигми міжнародного фінансового співробітництва, орієнтованого на стійкість, справедливість та інклюзивність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання ролі МФО у глобальній економічній системі, а також їхньої ефективності у подоланні кризових явищ широко досліджують як вітчизняні, так і зарубіжні науковці. Окрему увагу в науковому дискурсі приділено діяльності таких ключових інституцій, як Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, а також новітніх структур – Азійського банку інфраструктурних інвестицій (АІІВ) та Нового банку розвитку (NDB). У працях Й. Стігліца, лауреата Нобелівської премії з економіки, проаналізовано політику МВФ, зокрема – впровадження програм жорсткої економії в країнах із кризовими явищами в економіці. Стігліц підкреслює, що формальний підхід до макроекономічної стабілізації без урахування соціальних наслідків може посилювати

бідність та соціальну нерівність [1]. К. Рогофф та К. Рейнхарт досліджують циклічність боргових криз та взаємозв'язок між фінансовими інтервенціями МФО й борговою стабільністю країн-реципієнтів. Вони роблять висновок, що фінансова допомога є ефективною лише за умови впровадження реальних структурних реформ та боротьби з інституційною слабкістю [2, 3].

В. Мельник у своїй праці проаналізувала особливості функціонування різних фінансових інституцій у контексті залучення фінансових ресурсів як на внутрішньому (українському), так і на зовнішньому (міжнародному) фінансових ринках [4]. І. Уханова, М. Засць здійснили дослідження місця та ролі міжнародних фінансових організацій в умовах фінансово залежної економіки та запропонували перспективні напрямки розвитку [5]. Ряд українських дослідників аналізують участь України у програмах міжнародного фінансового співробітництва, розглядаючи як позитивний вплив на стабілізацію вітчизняного валютного ринку, підтримку держбюджету, так і виклики, що посилюють залежність від зовнішнього кредитування та недостатню гнучкість умов фінансування [6].

Окрему увагу в дослідженнях останніх років приділено впливу глобальної пандемії COVID-19, війни на трансформацію підходів МФО до надання фінансової допомоги. Зокрема, аналітичні звіти Міжнародного валютного фонду, Світового банку, OECD та UNCTAD фіксують зростання потреб у швидкому, цільовому та менш бюрократичному фінансуванні. Одночасно посилюється тенденція до впровадження інклюзивного підходу в реалізації програм підтримки, із пріоритетом на довготермінову стійкість, «зелений» економічний розвиток, дотримання принципів соціальної справедливості та активне сприяння цифровій трансформації економік.

Попри значну кількість наукових досліджень, зберігається потреба в цілісному, міждисциплінарному аналізі трансформації ролі міжнародних фінансових організацій (МФО) в умовах новітніх глобальних викликів. Серед них – повномасштабна війна в Україні, глобальні інфляційні процеси, стрімкий технологічний прогрес, зокрема розвиток цифрових валют, а також зростаюча конкуренція між провідними фінансовими центрами світу. Недостатньо вивченими залишаються питання адаптації фінансових інструментів і механізмів МФО до потреб країн із різним рівнем соціально-економічного розвитку, особливо тих, що перебувають у стані відновлення після збройних конфліктів або масштабних криз.

Метою дослідження є аналіз місця та ролі міжнародних фінансових організацій у розвитку національних економік в умовах сучасних глобальних викликів, а також виявлення напрямів трансформації діяльності МФО.

Постановка завдання. Для досягнення поставленої мети визначено такі наукові завдання: розкрити сутність міжнародних фінансових організацій та їх характеристик; проаналізувати місце та значення міжнародних фінансових організацій у світовій економіці, розкрити та проаналізувати сучасні виклики, які впливають на функціонування МФО та обґрунтувати перспективні напрямки розвитку.

Виклад основного матеріалу. Глобалізація світової економіки створила нові умови для розвитку міжнародного фінансового середовища, де міждержавна координація та підтримка набули принципового значення. Водночас зі зростанням взаємозалежності між країнами зросла і вразливість до глобальних викликів: пандемій, фінансових криз, воєнних конфліктів, кліматичних змін тощо. У цьому контексті міжнародні фінансові організації стали ключовими суб'єктами підтримання макроекономічної стабільності, фінансової дисципліни, інституційного розвитку та сприяння трансформаційним процесам. Варто наголосити, що в сучасних умовах жодна країна світу, навіть економічно розвинена, не здатна повністю задовольнити всі свої

потреби виключно за рахунок внутрішніх ресурсів. Ефективне виробництво товарів і послуг, збереження конкурентоспроможності та забезпечення макроекономічної стабільності потребують належного фінансового забезпечення, яке може бути частково забезпечене фінансовою підтримкою МФО.

Для невеликих країн із відкритою економікою, що перебувають у процесі розвитку та мають уразливу національну фінансову систему, надзвичайно важливою передумовою збереження макрофінансової рівноваги є тісна взаємодія з міжнародними фінансовими інституціями. Такі організації забезпечують тривале фінансування, яке сприяє відновленню економічної стабільності, впровадженню ключових реформ і реалізації стратегічно важливих ініціатив у пріоритетних галузях, зокрема інфраструктурі та економічному секторі, на вигідних умовах.

У цьому контексті міжнародні фінансові організації, зокрема Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку відіграють ключову роль у стабілізації економік країн, які зазнали потрясінь. За даними Міжнародного валютного фонду лише протягом 2020–2025 років понад 90 країн звернулися за фінансовою допомогою, а обсяг виділених ресурсів у межах інструменту Rapid Credit Facility сягнув понад 100 млрд доларів США. Крім того, Світовий банк активізував надання пільгових кредитів і грантів для підтримання охорони здоров'я, інфраструктурних проєктів і програм зайнятості, особливо в країнах із низьким рівнем доходу. Аналітичні дослідження вказують, що завдяки участі у міжнародних фінансових програмах низка держав змогла уникнути дефолтів, стабілізувати валютний курс, а також підтримати найуразливіші верстви населення через соціальні трансферти. Водночас існує критика з приводу недостатньої гнучкості та надмірної умовності допомоги з боку фінансових інституцій, що знижує її ефективність у нестандартних або кризових умовах.

Таким чином, міжнародне співробітництво, зокрема у фінансовій сфері, стає не просто бажаним, а й необхідним фактором розвитку національних економік. Міжнародні фінансові організації виступають не лише джерелом фінансування, а й важелем інституційних змін, що формують довготермінову економічну стійкість у глобальному середовищі. Аналіз фахової літератури щодо окресленого питання дає можливість визначити МФО як міжурядові інституції, створені з метою сприяння фінансовій стабільності, економічному розвитку, підтриманню інтеграційних процесів та подоланню глобальних і регіональних викликів. МФО забезпечують координацію між країнами у сфері фінансово-економічної політики, здійснюють моніторинг макроекономічних показників, надають кредити, гранти, технічну допомогу, а також виступають платформою для обміну досвідом і формування глобальних стратегічних рішень. МФО виконують низку ключових функцій:

- Фінансова підтримка. Забезпечують країни-члени кредитами, пільговими позиками або грантами. Наприклад, у 2020 році Світовий банк мобілізував понад 160 млрд доларів США для реагування на наслідки пандемії, що стало рекордним обсягом фінансування за всю історію організації.

- Моніторинг макроекономічних процесів. Міжнародний валютний фонд щорічно здійснює «Article IV Consultations» – оцінювання економічної ситуації в країнах-членах, що є основою для формування рекомендацій щодо фіскальної, монетарної та структурної політики.

- Технічна допомога і нарощування потенціалу. МФО проводять навчання, консалтинг, аудит, сприяють впровадженню інституційних реформ, зокрема в сферах банківського нагляду, управління державними фінансами, боротьби з корупцією.

- Платформа для діалогу. МФО виступають форумами для обговорення глобальних економічних проблем: щорічні збори Міжнародного валютного фонду і Світового банку, зустрічі «Паризького клубу», конференції ОЕСР є простором для узгодження стратегій між урядами, приватним сектором і громадянським суспільством.

- Антикризове регулювання. У періоди світових шоків МФО розробляють спеціальні механізми підтримки. Наприклад, у 2022 році МВФ створив Резервний інструмент для реагування на продовольчу кризу, який вже було задіяно в десятках країн Африки та Азії.

Міжнародні фінансові організації залежно від географічного та функціонального профілю можна поділити на:

- Універсальні, такі, що діють глобально. До них належать Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світовий банк, Банк міжнародних розрахунків (BIS).

- Регіональні, які зосереджуються на підтриманні конкретних регіонів. Це Азійський банк розвитку (АзБР), Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР), Африканський банк розвитку (АФБР).

- Спеціалізовані або нові альтернативні інституції, такі, як Новий банк розвитку (NDB), заснований країнами-учасниця БРІКС), чи Азійський банк інфраструктурних інвестицій (АІВ), створені для посилення позицій країн, що розвиваються.

До ключових МФО належать:

- Міжнародний валютний фонд (МВФ) – спеціалізується на підтриманні платіжного балансу країн-членів, сприянні валютній стабільності та запобіганні фінансовим кризам.

- Світовий банк (СБ) – орієнтований на довготермінове фінансування проєктів розвитку, зокрема у сферах інфраструктури, охорони здоров'я, освіти, соціального захисту.

- Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) – підтримує ринкові перетворення та розвиток приватного сектора в країнах з перехідною економікою.

- Банк міжнародних розрахунків (BIS) – сприяє співпраці центральних банків, розробленню стандартів банківського регулювання та фінансової стабільності.

Діяльність міжнародних фінансових організацій передбачає реалізацію визначених у їхніх установчих документах функцій. Для забезпечення виконання цих завдань формується відповідна фінансова база — спеціалізовані грошові фонди, створені самими організаціями. Фінансові механізми кожної з таких інституцій мають індивідуальні особливості, які залежать від принципів формування їх капіталу. Наприклад, Міжнародний валютний фонд функціонує за моделлю акціонерного об'єднання: його фінансова спроможність формується за рахунок внесків держав-учасниць. Розмір цих внесків визначається з урахуванням ваги країни в глобальній економіці, зокрема її частки у світовій торгівлі. Відповідно, обсяг доступного фінансування для кожної держави прямо залежить від її квоти у фонді. Перегляд квот відбувається з регулярністю раз на п'ять років [7].

На практиці роль міжнародних фінансових організацій виходить за межі простого надання ресурсів. Вони формують архітектуру глобального фінансового регулювання, встановлюючи стандарти прозорості, антикорупційної політики, управління державними фінансами. Наприклад, програми МВФ часто супроводжуються умовами фіскальної консолідації, структурних реформ, лібералізації ринків, що має амбівалентний вплив: з одного боку, – стимулює модернізацію економіки, з іншого, – викликає соціальний супротив і загострює нерівність. З огляду на зростання геоекономічної напруженості, зміни клімату, глобальну міграцію, енергетичні кризи, роль МФО трансформується від «донорів» до архітекторів нової моделі світового управління. В сучасних умовах МФО не лише надають ресурси, а й створюють правила гри.

Так, після 2022 року МВФ посилив фокус на «зелено-фінансових» механізмах, а Світовий банк почав активно фінансувати проекти з відновлення післястихійних лих. У 2022 році Міжнародний валютний фонд започаткував новий інструмент – Resilience and Sustainability Trust (RST) або Траст стійкості та розвитку. Цей механізм був створений для підтримання країн з низьким і середнім рівнем доходу, які зазнають значного впливу змін клімату чи мають структурні вразливості, що перешкоджають сталому розвитку. RST орієнтований на довготермінові виклики, зокрема кліматичні ризики, цифрову трансформацію, пандемічну безпеку. Фінансування надається під низькі відсоткові ставки терміном до 20 років із пільговим періодом. До середини 2024 року понад 11 країн отримали затверджене фінансування через RST, зокрема Коста-Рика, Бангладеш, Руанда, Барбадос та Ямайка. Цей інструмент вперше формалізував роль МВФ у підтриманні структурних реформ, пов'язаних зі змінами клімату. Він відображає новий підхід, коли кліматична стійкість розглядається як елемент макроекономічної стабільності.

Світовий банк у 2022–2024 роках також суттєво збільшив обсяг кліматичного фінансування. У 2023 фінансовому році банк виділив понад 38,6 млрд доларів США на кліматичні програми – це понад 40% усього річного кредитного портфеля. Серед пріоритетних напрямів визначено:

- інфраструктурну адаптацію, яка включає захист від повеней, розбудову систем раннього попередження, енергоефективність;
- аграрну стійкість, що направлена на впровадження систем зрошення, зміну підходів до використання земель;
- зелене містобудування, яке включає підтримку електротранспорту, стале планування міст.

Наприклад, у Бангладеш був профінансований проєкт на 500 млн доларів для захисту берегової лінії. У Кенії та Ефіопії фінансуються програми адаптації сільського господарства.

Однак у нових реаліях МФО зазнають критики щодо застарілої моделі управління, де основна роль зосереджена у розвинених країнах, зокрема США та ЄС. Така ситуація обмежує вплив країн, що розвиваються. Це породжує запит на демократизацію фінансової архітектури, реформування механізмів ухвалення рішень та створення альтернативних інституцій, таких, як Новий банк розвитку (БРІКС) чи Азійський банк інфраструктурних інвестицій (АІІВ).

Усі реалізовані в Україні проєкти з боку МФО належать до однієї з трьох груп: 1) проєкти макроекономічної стабілізації економіки та структурних перетворень в окремих секторах (системні проєкти); 2) інвестиційні проєкти та 3) проєкти міжнародної технічної допомоги. Кількість МФО, з якими Україна формально співпрацює, досить велика, але ключових партнерів, співпраця з якими супроводжується безпосереднім фінансуванням, значно менше. Переважно фінансування України надають МВФ, група Світового банку, МБРР, ЄБРР, ЄІБ та МФО німецького походження KfW. Загалом протягом 2022–2024 рр. в Україну надійшло понад 76 млрд дол. США, серед яких 7,9 млрд дол. США склали кредити МВФ у рамках Програми екстреної підтримки (*Rapid Financing Instrument*) [7]. У 2024 році МВФ був третім найбільшим зовнішнім кредитором для фінансування бюджету після Європейського Союзу та Сполучених Штатів Америки. Основними цілями співробітництва з МВФ є стабілізація української фінансової системи, проведення структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного зростання. Фонд допомагає Україні відновити її фінансову спроможність, консультуючи щодо ефективних шляхів реалізації програми реформ. Співпраця з МВФ також відкриває шлях до отримання коштів від інших міжнародних фінансових організацій (Світовий банк, ЄБРР, ЄІБ та інші), а також від інших держав та ЄС [8, 9].

Висновки. Діяльність МФО під впливом глобальних викликів зазнає трансформаційних зрушень. Спостерігається посилення кліматичного вектора в діяльності МФО. При цьому МФО дедалі більше інтегрують екологічні ризики в свою фінансову політику, визнаючи, що зміна клімату має прямий вплив на економічну стабільність, боргову спроможність і соціальні ризики. Така трансформація означає перехід від реактивної до проактивної ролі міжнародних фінансових інституцій у забезпеченні глобальної стійкості. МФО також виступають індикаторами інвесторської довіри: участь країни у програмі МВФ чи СБ позитивно впливає на рейтинги, полегшує доступ до приватних зовнішніх ринків капіталу. За даними Світового банку, у країнах, які виконували програми структурних реформ за підтримки МФО, спостерігалось середнє зростання ВВП на 1,5–2% швидше порівняно з державами, що ігнорували подібні інструменти.

Водночас, діяльність МФО не позбавлена недоліків. Серед ключових викликів – надмірна бюрократизація процедур, обмежений доступ до фінансування для країн із високими борговими навантаженнями, критика за «стандартні рецепти», що іноді загострюють соціальну нерівність. Також потребує реформування система голосування та прийняття рішень. У МВФ частка голосів країн G7 становить понад 40%, а це не відображає сучасну структуру світової економіки.

Таким чином, діяльність міжнародних фінансових організацій у сучасних умовах є не лише механізмом фінансової підтримки, але й каталізатором системних змін, що визначають майбутнє глобальної економічної безпеки.

Conclusions. Thus, the activities of microfinance organizations (MFOs) are undergoing transformational shifts under the influence of global challenges. Notably, there is an increasing emphasis on the climate agenda in the work of MFOs. At the same time, MFOs are increasingly integrating environmental risks into their financial policies, recognizing that climate change has a direct impact on economic stability, debt sustainability, and social risks. This transformation signifies a shift from a reactive to a proactive role of international financial institutions in ensuring global resilience. MFOs also serve as indicators of investor confidence: a country's participation in IMF or World Bank programs positively influences its ratings and facilitates access to private external capital markets. According to the World Bank, countries that implemented structural reform programs with the support of MFOs experienced average GDP growth rates 1.5–2% faster compared to those that ignored such instruments.

At the same time, the activities of MFOs are not without shortcomings. Key challenges include excessive bureaucratic procedures, limited access to financing for countries with high debt burdens, and criticism of «standard recipes» that sometimes exacerbate social inequality. The voting and decision-making system also requires reform. For example, in the IMF, the G7 countries hold more than 40% of the votes, which does not reflect the current structure of the global economy.

Thus, the activities of international financial organizations today are not only a mechanism for financial support but also a catalyst for systemic changes that will define the future of global economic security.

Список використаних джерел

1. Stiglitz J. E. (2012). *The Price of Inequality: How Today's Divided Society Endangers Our Future*. New York, NY: W. W. Norton & Company. URL: <https://academiccommons.columbia.edu/doi/10.7916/d8-96ed-6058> (дата звернення: 06.06.2025).
2. Reinhart, Carmen, and Kenneth Rogoff «This Time Is Different: A Panoramic View of Eight Centuries of Financial Crises». *Annals of Economics and Finance*. Cambridge: Harvard University. 2014. No. 15 (2). P. 1065–1188. URL: http://www.carmenreinhart.com/user_uploads/data/54_data.xls (дата звернення: 06.06.2025).

3. Reinhart C. M., & Rogoff K. S. (2015) *Financial and Sovereign Debt Crises: Some Lessons Learned and Those Forgotten*. *Journal of Banking and Financial Economics*, no. 4, pp. 5–17. DOI: <https://doi.org/10.7172/2353-6845.jbfe.2015.2.1>
4. Мельник В. А. Особливості діяльності міжнародних фінансових інституцій на українському ринку. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2013. № 34. С. 138–147. URL: <https://dspace.krok.edu.ua/items/14d6ed6e-4fae-46b1-9f00-761e4058934a> (дата звернення: 06.06.2025).
5. Уханова І., Заєць М. Трансформація системи глобальних фінансових організацій в контексті забезпечення міжнародної економічної безпеки національних економік. *Економіка та суспільство*. 2024. № 70. С. 183–190. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-183>
6. Луців Р. С., Кузьменко О. М., Яценко О. В. Роль міжнародних фінансових інституцій у стабілізації національної економіки. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. № 3. С. 19–25. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.12-4>
7. Захожай К., Славкова А. Діяльність міжнародних фінансових організацій у контексті забезпечення макрофінансової стабільності держави. *Економіка та суспільство*. 2024. № 66. С. 30–39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-99>
8. Парламентське дослідження щодо співробітництва з Міжнародним валютним фондом для підтримання фінансової стабільності України та проведення реформ. *Дослідницька служба Верховної Ради України*. 2025. 25 с.
9. Міжнародний валютний фонд. URL: <https://mof.gov.ua/en/mvf> (дата звернення: 06.06.2025).

References

1. Stiglitz J. E. (2012). *The Price of Inequality: How Today's Divided Society Endangers Our Future*. New York, NY: W. W. Norton & Company. <https://academiccommons.columbia.edu/doi/10.7916/d8-96ed-6058>
2. Reinhart, Carmen, and Kenneth Rogoff (2014) “This Time Is Different: A Panoramic View of Eight Centuries of Financial Crises”. *Annals of Economics and Finance*. Cambridge: Harvard University, no. 15 (2), pp. 1065–1188. Available at: http://www.carmenreinhart.com/user_uploads/data/54_data.xls (accessed: 06 June 2025).
3. Reinhart C. M., & Rogoff K. S. (2015) *Financial and Sovereign Debt Crises: Some Lessons Learned and Those Forgotten*. *Journal of Banking and Financial Economics*, no. 4, pp. 5–17. DOI: <https://doi.org/10.7172/2353-6845.jbfe.2015.2.1>
4. Melnyk V. A. (2013) Osoblyvosti dijajnosti mizhnarodnykh finansovykh instytucij na ukrajinskomu rynku. [Peculiarities of the activities of international financial institutions on the Ukrainian market]. *Vcheni zapysky Universytetu “KROK”* [Academic notes of the University “KROC”], no. 34, pp. 138–147. Available at: <https://dspace.krok.edu.ua/items/14d6ed6e-4fae-46b1-9f00-761e4058934a> (accessed: 06 June 2025).
5. Ukhanova I., Zayets M. (2024) Transformacija systemy ghllobalnykh finansovykh orghanizacij v konteksti zabezpechennja mizhnarodnoji ekonomichnoji bezpeky nacionalnykh ekonomik. [Transformation of the system of global financial organizations in the context of ensuring international economic security of national economies]. *Ekonomika ta suspiljstvo* [Economics and Society], no. 70, pp. 183–190. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-183>
6. Lucsiv R. S., Kuzmenko O. M., Yatsenko O. V. (2024) Rolj mizhnarodnykh finansovykh instytucij u stabilizaciji nacionalnoji ekonomiky. [The role of international financial institutions in stabilizing the national economy]. *Cyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka* [Digital economy and economic security], no. 3, pp. 19–25. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.12-4>
7. Zakhozhai K., Slavkova A. (2024) Dijajnistj mizhnarodnykh finansovykh orghanizacij u konteksti zabezpechennja makrofinansovoji stabiljnosti derzhavy. [Activities of international financial organizations in the context of ensuring macrofinancial stability of the state]. *Ekonomika ta suspiljstvo* [Economy and Society]. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-99>
8. Parlamentsjke doslidzhennja shhodo spivrobotnyctva z Mizhnarodnym valjutnym fondom dlja pidtrymky finansovoji stabiljnosti Ukrajiny ta provedennja reform. [Parliamentary study on cooperation with the International Monetary Fund to support Ukraine's financial stability and reforms]. Research Service of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2025. (In Ukrainian).
9. Mizhnarodnyj valjutnyj fond. Available at: <https://mof.gov.ua/en/mvf> (accessed: 06 June 2025).